

NORTH SEA CYCLE ROUTE

(N. S. C. R.)

6183 km in 54 dagen

Na een voorbereiding van méér dan één jaar, waarin de route werd vastgesteld, spullen gekocht en andere zaken geregeld zoals 10 weken vakantie, is het dan zover.

Op zaterdag 3 mei om acht uur vertrek ik voor deze spannende reis. Vergezeld door 6 fietsvrienden, de meeste van tourclub De Molenrijders uit

Wouw, die het eerste gedeelte meefietsen. Vanaf Roosendaal gaat het via Oud-Gastel (mijn geboortedorp) naar Willemstad, daarna over de Haringvlietbrug naar Nieuw-Beijerland van waaruit het 1^e pontje naar Spijkenisse vertrekt, verder over Simonshaven ri Rozenburg, Pontje no.2. Hier neem ik afscheid van mijn fietsvrienden en begint mijn vakantie pas echt.

Na 75km bereik ik Hoek van Holland, waar de officiële N.S.C.R. begint. Ik fiets door de vele duingebieden vlak langs de Noordzee bij een temperatuur van +/- 24 graden naar Driehuis, waar ik de eerste van een hele reeks campings aandoe. De volgende dag vertrek ik om half negen, via vele

kustplaatsen zoals Egmond en Bergen naar Callantsoog waar ik rechtsaf sla en de waddenzeeroute ga volgen. Hier fiets ik over de vele "Schapensjitwegen" z.g. dijkwegen waarover schapen lopen die door vele poorten gescheiden worden gehouden.

Om vijf uur ben ik de afsluitdijk gepasseerd, dus weer tijd voor de volgende camping, deze vind ik in Pingjum; een campingrecreatieboerderij.

De volgende dagen gaat het bij goede temperaturen via Pieterburen, waar ik natuurlijk de Zeehondencreche bezoek, naar Nieuweschans, waar ik Nederland verlaat en Duitsland binnenrijd.

Hier is de fietsroute wat slechter te volgen ook de wegen zijn niet zo best. Jammer. Toch ook hier vele mooie dingen zoals de sluisen bij Knock en Dangast. In Bremershaven moet ik een nieuw fototoestel kopen want mijn oude heeft het begeven en zonder fototoestel is een vakantie niet compleet.

Inmiddels is het zaterdag 10 mei. In de eerste week 920 km afgelegd, het loopt erg voorspoedig. Langs vele kleine dorpen, vennen, meren en bloeiende fruitbomen fiets ik naar Wirschaven, waar de pont naar Glückstadt vaart.

Tijdens een etenspauze valt de eerste regenbui van deze vakantie. Geluk? Mwa! 20Km voor St'Peters Ording, een zeer grote badplaats, bezoek ik het Eider Sperwerk, een stormvloedkering maar veel anders dan bij Neeltje Jans in Zeeland.

Op maandag 12 mei sta ik na 10 dagen en 1200km aan de grens van Denemarken land no. 3 van de reis. Vanaf hier voel ik me pas echt vrij vanwege de rust, prachtige natuur en niet te vergeten de vriendelijke en behulpzame mensen. Als ik hier zo fiets bedenk ik me dat de vele overuren van afgelopen winter zich nu dubbel en dwars uit laten betalen. In Denemarken volg ik de blauwe fietsborden met een witte 1 erop.

Op 13 mei vertrek ik in de regen richting Esbjerg. Binnen 20 km heb ik drie lekke banden en omdat ik maar twee reserve banden bij me heb, heb ik een probleem! Op zoek naar een plaats waar ik droog kan staan om mijn banden te plakken. Bij een eenzame boerderij maakt een oude mevrouw haar garage vrij waar ik in mag staan. Na afloop biedt zij mij ook nog een kop thee aan en zitten we samen bijna anderhalf uur gezellige te kletsen in haar keuken. Wat een gastvrijheid! Wanneer ik zwaaiend wegfiets is mijn moraal weer opperbest en kan ik de hele wereld weer aan.

Ik volg de hele westkust van Denemarken, over de Holmsland klitt, een smalle landstrook tussen de zee en de Ringkøbing Fjord, naar Hanstholm waar in de nacht een noordwesterstorm woedt.

Gelukkig blijft mijn tent overeind op deze prachtige camping met uitzicht over de zee. Langs de Jammerbugten over het strand bij Blokhüs, waar zelfs de auto's over het strand rijden via Hirthals naar Skagen het uiterste noordelijke puntje van Denemarken dan neem ik route vijf langs de oostkust en het Kattegat naar Grenaa.

Op dinsdag 20 mei verlaat ik Denemarken met de boot van Grenaa naar Varberg in Zweden. Als ik om half zes in Varberg van de boot kom begint het te regenen, dit wordt de eerste hele regendag, maar dit doet niks af aan de pracht van de fjorden rond Gøteborg. De natuur wordt met de dag mooier, van de talrijke eilandjes, fjorden en pontjes geniet ik met volle teugen.

Zweden is mooi maar Noorwegen is niet te beschrijven. Dit land fiets ik binnen over de gigantische brug bij Svinnesund, wederom in de regen (2^e regendag). Bij de grens koop ik een Sykkelguide, dit is een fietskaart van de officiële NSCR. Noorwegen is een fantastisch mooi land, prachtige natuur, fjorden, vele eilandjes, geweldige flora en fauna.

In dit land bezoek ik vele campings, enkele jeugherbergen en een idyllisch pension in Portør. In Moss neem ik de boot naar Horten. De zee volg ik hier vaak over zand en grindwegen, niet zo goed te berijden met 35 kg bepakking maar wel heel erg mooi. Tussen Grimstad en Lillesand gaat de route over de "Vestlandse Hovedvei" een oude middeleeuwse weg gemaakt van stenen en fijn grind, soms met beklimmingen van 20% of meer. Tussen Mekjaviik en Skudeneshavn ligt het schitterende eilandje "Kvitsøy" met 6 km asfaltweg, bestaande uit 365 kleinere eilandjes. In 1,5 uur doorkruis ik dit mooie eilandje.

Dat de gastvrijheid in dit land erg groot is ervaar ik als ik geen slaapplek kan vinden en in Buavag bij mevr. Astrid B. Bua in haar voortuin mag staan met een formidabel uitzicht op de Bømla fjorden en niets hoeft te betalen.

Op weg naar Leirvik krijg ik de eerste problemen met mijn fiets: in een afdaling breken 4 spaken in mijn achterwiel en mijn buitenband is naar de knoppen. Na een provisorische reparatie fiets ik rustig naar Leirvik, waar een fietsenmaker is, hier laat ik hem maken zodat ik weer verder kan.

Maandag 2 juni bereik ik Bergen, waar dinsdagmiddag om 15.00uur de boot naar de Shetland eilanden vertrekt.

De planning klopt dus.

Bij het aan boord gaan ontmoet ik Lorette en Owen uit Groningen, zij maken een fietstocht van 8 maanden. De N.S.C.R. is een onderdeel van de tocht.

Ook ontmoet ik hier Allard, een 63 jarige professor van de vrije universiteit van Amsterdam. Mede door deze personen is de bootreis van 11 uur snel voorbij en beleef ik met hen veel plezier op de Shetlands. Deze eilanden, waar geen enkele boom groeit!!, zijn zeer mooi met grote velden waar turf wordt geplagd. Verder zie ik hier "De Famous Grouse" in levenden lijve, otters en de kleine witte Noorse Stern. Na drie dagen verlaten wij gezamenlijk de Clickimin camping om de boot naar de Orkney-eilanden te nemen, de zadelrobber zwemmen rond de boot.

Om 18.00uur vertrekt de boot naar Kirkwall, waar we om 23.00uur de camping op fietsen, omdat we morgen onze eigen weg we d.m.v. een fles whisky afscheid van elkaar om 01.30 uur gaan we slapen. Na een bezoek aan de Highland Park Whisky distilleerderij verlaat ik de eilanden om naar het "Mainland" te binnenga via John O'Groats, het uiterste noordwesten van Schotland.

Ook het Mainland is onnoemelijk mooi, zeer golvend en erg bochtige wegen. Maar met de vele stenen muurtjes en hagen langs de wegen precies zoals ik het mij had voorgesteld.

Via plaatsen als Thurso, Bettyhill en Coldbackie gaat de tocht naar Crask waar ik overnacht in een prachtige Inn, eenzaam gelegen tussen een ruige omgeving. Hier heb ik een leuke ontmoeting met Julie en Michael, zij uit Dingwall, Schotland, hij een Zuid Afrikaan van Nederlandse afkomst. Samen gebruiken we de avondmaaltijd en wisselen mooie ervaringen uit.

De volgende dag vervolg ik mijn route naar Aberdeen en bij Dundee moet ik met een speciale fietslift omhoog naar de Tay-Bridge van 2200 meter lengte, waar het fietspad in het midden ligt. Na Dundee volgt Edinburgh een zeer grote en drukke stad, waar vele wegen open liggen, gelukkig leidt een vriendelijke Schot mij door deze puinhoop.

In Amble zijn de problemen met mijn achterwiel zo groot geworden dat ik bij de plaatselijke fietsmaker, toevallig dealer van mijn Giant fiets, een nieuw wiel kan laten bouwen. Ook de service in Engeland is groot, ik wordt naar een camping gebracht en de volgende ochtend brengt de eigenaar van de winkel mijn fiets geheel gerepareerd naar de camping met een gratis regenpak, want dat was ik verloren in Edinburgh. Vanaf Middlesborough volg ik "The White Rose Cycle Route" die van York naar Hull loopt. Na Hull ga ik over de 3km lange "Humbre Bridge" waar gewaarschuwd werd voor "High wind" op de brug.

Inmiddels is het 20 juni, heb ik 5500km gefietst en nadert het einde van de rit, maar eerst nog door het "Amerikaanse" gedeelte van Engeland met plaatsen als Boston en New York. De laatste dagen gaan van Norwich via Ipswich naar Harwich waar de boot naar Hoek van Holland op me wacht op woensdag 25 juni om 10.40uur(Engelse tijd). Op de boot staan enkele honderden motoren die op weg zijn naar Nederland voor de T.T. van Assen.

15.15uur Nederlandse tijd verlaat ik de boot en zet "wiel" op Nederlandse bodem.

Hier wachten mijn broer Jac en 3 fietsclubvrienden mij op, zij vergezellen me op weg naar Rozenburg waar weer een pontje genomen moet worden.

Aan de overzijde zijn nog een zestal fietsvrienden die me welkom terug wensen. We nemen koffie en appelgebak voordat we op weg naar Roosendaal gaan, de laatste 70 km van de tocht In Oud Gastel rijden we nog even langs mijn ouders die blij en geëmotioneerd zijn als ik na 54 dagen weer terug ben.

Om acht uur p.m. ben ik thuis op de Wouwseweg in Roosendaal waar mijn schoonzus Dimphy met Sjors en Tessa klaar staan met koffie en taart en BIER.

**Kortom een geweldig mooie, maar soms ook wel zware belevenis.
Een reis die ik iedereen kan aanraden als je tenminste tijd hebt.**

Nog wat cijfers:

6183km in 54 dagen, gereden fietstijd: 336 uur 46 minuten en 6 seconde en ruim 32.000 hoogtemeters. 46 verschillende campings, 3 jeugdherbergen, 1 pension, 2 Bed & Breakfast en 2 bootovernachtingen. Telefoonkosten: 700 Euro en 4 foto- albums met 634 foto's .

Twan van Rijsbergen
Wouwseweg
Roosendaal
N.-Brabant

